

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 12 juli 2007

Mål T-144/02

Richard J. Eagle m.fl.
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Personal i samarbetsprojektet JET — Tillämpning av andra rättsliga
föreskrifter än de som gäller för tillfälligt anställda — Skadestånd för
ekonomisk skada”

Fullständig text på engelska . . . . . II-A-2 - 1181

Fullständig text på samtliga språk i Rättsfallssamling från Europeiska
gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, del II

Saken: Fastställandet av det belopp med vilket skadestånd skall utgå till
respektive sökande för den ekonomiska skada som de lidit till
följd av att de inte anställdes som tillfälligt anställda i Europeiska
gemenskaperna i samarbetsprojektet Joint European Torus (JET),
sedan förstainstansrätten meddelat dom den 5 oktober 2004 i mål T
144/02, Eagle m.fl. mot kommissionen (REG 2004, s. II-3381).

Avgörande: Kommissionen förpliktas att utge skadestånd till sökandena med ett belopp som för respektive sökande är angivet i kolumn (6) i bilaga 3 till domen. På beloppet skall ränta utgå med 5,25 procent från den 31 december 1999 till dess betalning sker. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandenas rättegångskostnad för hela förfarandet i förstainstansrätten. Rådet skall bära sin rättegångskostnad.

Sammanfattning

1. Förfarande — Åberopande av nya grunder under rättegången (Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 44)

2. Tjänstemän — Talan — Obegränsad behörighet

3. Tjänstemän — Talan — Obegränsad behörighet

4. Tjänstemän — Talan — Obegränsad behörighet

1. Beloppsmässiga yrkanden som framställs vid en skadeståndstalan, efter det att förstainstansrätten har meddelat en mellandom i vilken gemenskapen har förpliktats att ersätta den skada som personalen i ett Euratom-samarbetsprojekt har lidit till följd av att andra rättsliga föreskrifter än de som gäller för tillfälligt anställda har tillämpats, och vilka har ändrats för att ta i beaktande det i mellandomen fastslagna beräknings sättet, får inte avvisas, eftersom de innebär tillåten utvidgning av yrkandena i ansökan, i synnerhet eftersom förstainstansrätten i mellandomen för första gången fastställde de

omständigheter som var nödvändiga för att beräkna skadan och dess exakta beskaffenhet samt eftersom den exakta metoden för att beräkna det skadestånd som skulle utgå ännu inte hade diskuterats.

När det i mellandomen har fastställts den period för vilken skadestånd kan utgå, de omständigheter som skall ingå i skadeståndet och den metod som skall tillämpas för att bestämma det exakta skadestånd som skall utgå till respektive sökande, måste den beloppsmässiga uppskattningen som gjorts av varje sökande kunna ändras.

(se punkterna 21 och 22)

Hänvisning till

domstolen den 27 januari 2000, Mulder m.fl. mot rådet och kommissionen, C-104/89 och C-37/90, REG 2000, s. I-203, punkterna 38–40

2. I ett mål om skadeståndstalan, efter det att förstainstansrätten har meddelat en mellandom genom vilken gemenskapen har förpliktats att ersätta den skada som personalen i samarbetsprojektet Joint European Torus (JET) har lidit till följd av tillämpning av andra rättsliga föreskrifter än dem som gäller för tillfälligt anställda, skall varje sökandens placering i lönegrad och löneklass vid början av den period för vilken skadestånd kan utgå fastställas, med beaktande av dennes faktiska rekrytering till JET-projektet. Den period under vilken skadestånd kan utgå är fem år, från och med ikraftträdande av det äldsta avtal som ingåtts eller förnyats beträffande respektive sökande, varvid denna tidpunkt inte fick ligga mer än fem år tillbaka i tiden.

Trots att förstainstansrätten begränsade sökandenas rätt till ersättning till som längst en femårsperiod fann den ändå att de skulle ha rekryterats som

tillfälligt anställda från första början, det vill säga från deras första anställning. Rättsstridigheten har således fortgått under hela den tid som samarbetsprojektet pågick. Den situation som respektive sökande befann sig i vid början av den period för vilken skadestånd kan utgå skall följaktligen inte jämföras med vad som skulle ha gällt efter en första rekrytering, utan skall behandlas med beaktande av att den berörda personen redan vid sin första kontraktsanställning borde ha rekryterats som tillfälligt anställd. Detta leder till att, vid bestämmandet av den lönegradsplacering som motsvarar de arbetsuppgifter som var och en utförde i början av den period för vilken skadestånd kan utgå, i förekommande fall hänsyn skall tas till den "karriär" som gjorts före början av nämnda period. Detta innebär med nödvändighet att de tidigare befordringar som sökanden skulle ha kunnat få ingår i denna metod att återskapa sökandenas respektive karriärer.

Beträffande de befordringar som skulle ha ägt rum under den period för vilken skadestånd kan utgå är det i förhållande till situationen för medlemmarna i projektgruppen i JET som förstainstansrätten ansåg att sökandena hade kvarhållits i en diskriminerande rättslig situation, vilken innebar en rättsstridighet som var skadeståndsgrundande och att de på grund härav hade lidit skada. Den "liknande situation" för tillfälligt anställda vid Euratom som skall tjäna som utgångspunkt för jämförelsen i syfte att bestämma den karriärutveckling som sökandena skulle ha haft är följaktligen den, i förekommande fall, gynnsammare, karriärutveckling som medlemmarna i projektgruppen i JET har haft.

(se punkterna 49–51, 64 och 67)

3. I en mellandom, i vilken förstainstansrätten har förpliktat gemenskapen att ersätta den skada som personalen i samarbetsprojektet Joint European Torus har lidit till följd av att andra rättsliga föreskrifter än dem som gäller för tillfälligt anställda har tillämpats, har den skada som sökandena lidit ansetts vara skillnaden mellan den lön, de anknutna förmåner och pensionsrättigheter som de berörda personerna skulle ha erhållit eller förvärvat om de hade arbetat för JET projektet i egenskap av tillfälligt anställda och den lön, de anknutna förmåner och pensionsrättigheter som de faktiskt erhöll eller förvärvade i egenskap av kontraktsanställd personal.

Av detta följer att vid fastställandet av den gemenskapsinkomst netto som respektive sökande skulle ha haft under den av förstainstansrätten fastställda perioden för vilken skadestånd kan utgå, om denne hade rekryterats som tillfälligt anställd, skall samtliga förmåner som den berörda personen skulle ha kunnat göra anspråk på med beaktande av sin personliga och yrkesmässiga situation och för vilka denne kan lägga fram skriftliga bevis tas i beaktande. Däremot saknas det anledning att låta de traktamenten som skulle ha kunnat utgå vid tjänsteresor ingå i den inkomsten, eftersom samtliga utlägg för uppehälle ersattes inom JET projektet, samtidigt som dagtraktamentena var begränsade och till och med avskaffade. Vid fastställandet av den nationella nettoinkomst som respektive sökande uppbar i egenskap av kontraktsanställd under den period för vilken skadestånd kan utgå, skall all lön som sökandena har fått i denna egenskap, bland annat de dagtraktamenten som vissa av sökandena har kunnat uppbära på grund av att de varit bosatta långt ifrån platsen för JET projektet, beaktas.

(se punkterna 76–78)

4. Förstainstansrätten har meddelat en mellandom, genom vilken gemenskapen har förpliktats att ersätta den skada som personalen i samarbetsprojektet Joint European Torus (JET) har lidit till följd av tillämpning av andra rättsliga föreskrifter än dem som gäller för tillfälligt anställda, och har slagit fast att sökandena redan från första början borde ha rekryterats som tillfälligt anställda och att den tid som rättsstridigheten pågick översteg den period för vilken skadestånd kan utgå. Detta konstaterande leder med nödvändighet till att den omständigheten att sökandena har kunnat förvärva pensionsrättigheter under hela den tid som var och en av dem faktiskt arbetade i JET projektet skall tas i beaktande. Det skadestånd som eventuellt skall utgå på grund av dessa rättigheter är emellertid begränsat till den period för vilken skadestånd kan utgå.

För att fastställa den del av skadeståndet som motsvarar pensionsrättigheterna skall det datum när respektive sökande faktiskt rekryterades för första gången av JET projektet tas i beaktande, vilket i förekommande fall kan ligga före perioden för vilken skadestånd kan utgå. Det skadestånd som skall utgå skall vara grundat på förlusten av de pensionsrättigheter som hänför sig till de högst fem år som

motsvarar den period för vilken skadestånd kan utgå. De ovannämnda fem åren utgör således inte de enda år som kan grunda rätt till pension. Det är nämligen den sammanlagda anställningstiden i JET projektet för varje sökande som grundar dennes rätt till pension. De motsvarande pensionsrättigheterna skall sedan minskas i proportion till längden på den period för vilken skadestånd kan utgå, hänförd till den sammanlagda anställningstiden.

Det skadestånd som kan utgå på grund av pensionsrättigheter kan inte understiga det aktuariellt beräknade värdet av de avsättningar som har gjorts i varje sökandes namn genom inbetalningar som har gjorts av arbetstagaren och av arbetsgivaren under de högst fem år som motsvarar den period för vilken skadestånd kan utgå.

För det fall sökanden, främst på grund av att denne arbetat i JET projektet tio år, enligt bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna under alla omständigheter inte skulle ha rätt till någon avgångspension, utan endast rätt till avgångsvederlag, utgör ett skadestånd på grund av förlorat avgångsvederlag det alternativ som med nödvändighet skall tillerkännas denne. Ett skadestånd för förlorat avgångsvederlag skall minskas i proportion till längden på den period för vilken skadestånd kan utgå, hänförd till den sammanlagda anställningstiden.

(se punkterna 89–92)